

KOMUNIA DUCHOWA

Sobór Trydencki (1551) naucza: "Oдноśnie do korzystania z tego świętego sakramentu ojcowie nasi słusznie i mądrze rozróżnili trzy sposoby jego przyjmowania. Uczyli, że: jedni przyjmują go tylko sakramentalnie, jak grzesznicy; inni tylko duchowo, mianowicie ci, którzy w pragnieniu spożywając ów podawany niebiański chleb - żywą „wiarą, która działa przez miłość” - odczuwają jego owoc i pożytek; inni wreszcie przyjmują go zarówno sakramentalnie, jak i duchowo" - Sobór Trydencki, Dekret o Najświętszym Sakramencie Eucharystii, r. 8.

W PRAKTYCE ZATEM:

W sytuacji, gdy nie ma możliwości przyjęcia komunii św. poprzez spożycie Ciała/Krwi Pańskiej, można - jeśli się jest w stanie łaski uświęcającej - wzbudzić pragnienie przyjęcia komunii i powiedzieć o nim Bogu w dowolnej formie, prosząc o sakramentalne zjednoczenie z Chrystusem. Skutkuje to faktycznym przyjęciem łaski Najświętszego Sakramentu.

Optymalną sytuacją jest uczynienie tego w trakcie uczestnictwa w transmisji mszy św. (ale UCZESTNICTWA - a nie tylko oglądania z robieniem jednocześnie innych rzeczy...). W innych przypadkach zacząć warto od aktu pokuty, rozważenia czytań z dnia, a przed aktem komunii duchowej odmówić modlitwę Pańską oraz "Panie, nie jestem godzien...".